

Bitva u Libušína 2018

Datum	20. - 22. dubna 2018	
Pořádal	Kyrius	Libušín
Zúčastnili se	Kalif	Bojující
	Zdenál	Bojující
	Gastorm	Bojující
	Freddie	Bojující
	Michal	Bojující
	Filip Sr.	Bojující
	Honza Junior	Přihlížející
	Jirka	Přihlížející
	Jirka (Freddie)	Bojující
	Anet	Bojující
Zapsala	Anet s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 20. dubna – neděle 22. dubna 2018

Vyjeli jsme z Brna a hned, po několika minutách, nás potkal menší problém. Auto, za které byl připojen vozík, trošku odmítalo tento těžký vozík táhnout (obzvláště, když bylo už tak samo o sobě dost naložené) a tak jsme zastavili na první benzínce. Snaha vyřešit problém mi přišla skvělá a já jsem skvěle bavila (i když ostatní už značně méně). Po, ne úplně, krátké chvíli se podařilo najít redukci a přepojit vozík na druhé auto a tak se jelo dál. A cesta už pak byla bez problémů.

Na večer jsme dorazili na místo, vyložili věci z aut a vozíku a jali se stavět stany a nábytek a tyhle věci. Teda spíše kluci, já jsem většinou prostě postávala okolo a koukala, co se děje (někdo je přece musí kontrolovat, jestli to dělají dobře, ne?). Ale musím podotknout, že jsem někomu občas něco podala a pomohla jsem složit jedno faldistorium, na což jsem značně hrdá, neboť do té chvíle jsem tohle podivné slovo v životě neslyšela. Večer se pak všichni skvěle bavili.

V sobotu ráno jsme se vydali na nácvik na bitvu. Já jsem si šla nechat zkontrolovat luk a šípy. V ten den bylo ukrutné horko a už jen tohle postávání na slunci mi dávalo zabrat. Naše luky byly v pořádku, ale pak nastal problém se šípy – nebyly změkčené. Hodný pán z Dobrušky nám je pomohl spravit (za což jsme fakt vděční) a tak jsme se tedy mohli bitvy zúčastnit. Dopoledne jsem se teda ještě učila střílet, neboť jsem to nikdy nezkoušela, a odpoledne už jsme se vypravili do dlouho očekávané bitvy. Já jsem se přidala k lučištníkům z Dobrušky. Bitva byla super a dokonce jsem několik lidí zasáhla (i když první z nich byl jeden z našich, za což se omluvám), takže to z mé strany považuji za úspěch. Poté se konalo několik volných střetů a my jsme

všechny prohráli, ale to vůbec nevadí, protože kluci určitě bojovali statečně a to se počítá, ne? Ale nepřátelé měli početní převahu, takže se s tím nejspíše stejně nedalo co dělat.

Po náročném dni jsme se zase všichni bavili. Další den dopoledne už jsme jen vše sbalili a naskládali znovu do aut a vozíku, rozloučili se a odjeli.

ant